

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5864

гр. София, 22.07.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34
състав**, в закрито заседание на 22.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **6779** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 във вр. с ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.172, ал.6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от А. Г. Щ. срещу Заповед №1860/02.07.2022г., издадена от мл.автоконтрольор в Отдел "Пътна полиция" към СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б."б" от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца. С жалбата е направено искане по чл.166 АПК, за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, допуснато по силата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП.

По искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, съдът взе предвид следното:

Искането за спиране, е подадено в срока по чл.166, ал.1 АПК, от активно легитимно лице, с правен интерес във висящ процес по оспорване на заповедта, поради което съдът намира същото за допустимо.

Съгласно разпоредбата на чл.172, ал.6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл.172, ал.6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния

ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. В случая към жалбата е приложен трудов договор от 11.07.2022г. и са изложени твърдения от оспорващият за семейното му състояние и затрудненията, които би срещнал в бъдеще при изпълнение на заповедта. Трудовият договор е сключен на 11.07.2022г. между жалбоподателят/на длъжност-"шофьор"/ и [фирма], след като свидетелство му за управление на МПС му е било отнето със заповед №1860/02.07.2022г. връчена 02.07.2022г. Оспорващият не представя доказателства за сключени от него, преди и към датата на издаване на обжалваната заповед, трудови договори и/или облигационни такива. Не се сочат данни и за размера на твърдените от Щ. вреди. Посочените в жалбата съображения са изцяло бланкетни и без никаква конкретика, за да може да се направи обоснован извод, че с допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на обжалвания акт му се причиняват значителни и трудно поправими вреди. Следва да се посочи, че възникналите неудобства за жалбоподателя не надхвърлят обичайните такива, които всеки човек би изпитал без свидетелство за управление на МПС. По заявленията от Щ. факти, че е самотен баща на малолетно дете за което трябва да се грижи, същия не са представи относими доказателства в настоящото производство.

Предвид горното съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, I-отделение, 34-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на А. Г. Щ. за спиране изпълнението Заповед №1860/02.07.2022г., издадена от мл.автоконтрольор в Отдел "Пътна полиция" към СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б."б" от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд-София-град до Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

